

Захванах да ям аз едни вегетариански буламачи да пия чиста водица и да убеждавам натурата си в полезността на всичко това. Оставих и тютюна, станах кротка душа, овчица, побледня ми лицето, светнаха ми очите—светец същински.

И тъкмо мислех, че съм намерил правия път, една вечер чета в вестника статийка и против вегетарианството. Кои животни, казва авторът, са най-силни, най-хубави и най-умни — лъвът, вълкът, мечката, тигърът, леопардът, т. е. месоядните. А кои, казва, са най-глупави, най-страхливи и покорни — овцата, заякът, кравата. Кои са, казва, роби покорни — конят, волът, слонът, т. е. тревопасните.

Разсъждавам, мисля. . . И прав е тоя лекар.

Наблюдения верни!

Така, бае Стояне. Попаднах в един водовъртеж от противоречия и туй то.

От днес съм решил да не слушам вече никого, разбра ли? Ще правя това, което душата и натурата ми искат. Може и да е погрешно, но майната му. Светът си живее. Жените са хубави, виното е чудесно, градът мирише на пържоли, а сред него се лутам аз като идиот.

Дай ми ти сега още половин кило и ми опечи една свинска пържола. Искам да стана най-после човек—човекът е съчетание от грешки.